

|                    |                                                 |                                                                |              |
|--------------------|-------------------------------------------------|----------------------------------------------------------------|--------------|
| Год. XV<br>1947 г. | Обяви по споразумение<br>Ред.: Кир. Мирославовъ | РЕДАКЦИЯ УЛ. „НАНАТОРИЩЕ“ 4<br>(подъ хотелъ „Шуметь“)<br>ВАРНА | Тел.<br>2315 |
|--------------------|-------------------------------------------------|----------------------------------------------------------------|--------------|

## Весели драски НА ОНЯ СВѢТЪ

(изъ старитѣ книги)

Една вечеръ, Хитъръ Петъръ, като минавалъ покрай гробищата, помислилъ си:

— Какво ли ще стане аджеба, ако легна и се престоря на умрѣлъ?

Намислено и сторено.

Влѣзалъ хитреца въ гробищата. Изтегналъ се между два гроба, близо до пѣтя. Замижалъ. Заслушалъ се.

По едно време се чули звънци, говоръ и тропотъ. На хитреца му се сторило, че чува небесна музика.

— Ангелитѣ трѣбва да сж. Ахъ, колко сладко си приказватъ. И, сугурно идватъ да ми взематъ душата, си помислилъ Хитъръ Петъръ.

Звънцитѣ, говорътъ и тропотътъ все по-ясно и по-близо се чували. Наближавали хитреца. И той не можалъ да се стърпи. Поискалъ да види, какъ изглеждатъ ангелитѣ и на какво свирятъ. Оконорилъ очи. Повдигналъ се малко. Погледналъ. По пѣтя, до самия него, минавали нѣколко магарета, натоварени съ грънци, паници, стонни и др.. Следъ тѣхъ вървѣли грънчаритѣ. Тѣ носѣли дълги сопи.

Когато мръдналъ малко Хитъръ Петъръ, магаретата го видѣли. Изпълнили се. Заритали и хукнали да бѣгатъ, кждато сварятъ. Изгубили се въ тъмното и изпочупили цѣлия товаръ.

Стопанитѣ на грънци се сли-

сали. И самитѣ тѣ сж изплашили. Но като видѣли живъ човѣкъ—хитреца, отишли при него.

— А, бе човѣче, какво диришъ тука и кой те дяволъ докара?

— Азъ, азъ, азъ, ли — разтреперялъ се цѣлъ, цѣлиничекъ Хитъръ Петъръ — азъ съмъ умрѣлъ...

— Е, после?

— И после, омръзна ми да седя на оня свѣтъ. Дойднхъ тукъ да се поразходя...

— Така ли?

— А, защо ни изплаши магаретата? Не видѣ ли изпочупиха всичкитѣ грънци...

Развикали се грънчаритѣ. Пипнали го здравата хитреца. Набили го хубавичката и следъ това отишли да си търсятъ магаретата.

Хитъръ Петъръ едва се догърбилъ до кждата си. Когато му отворила вратата, жена му го видѣла ни живъ, ни умрѣлъ и го запотала.

— Петре, кжде си билъ до сега и какво се случало съ тебе?

— Аманъ, не питай, бѣхъ на оня свѣтъ, женичке.

— На оня свѣтъ ли? Ами какво има тамъ?

— Какво ли има? Да знаешъ колко е хубаво. Само да те пази Господъ грънчарски магарета да не плашишъ...

Мирославски

# **Важно съобщение**

## **за добруджанци!**

**Гости на гр. Варна**

# **РесторантЪ-ГРАДИНА „ПРЕСЛАВЪ“**

**Ви кани на отлична кухня  
— разнообразна скара —  
Натурални вина и ракии.**

**При вежлива прислуга.**

**Цени народни.**

**Съдържател: ПРОДАНЪ ТОДОРОВЪ**